

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

7. května 2019*

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie vita – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Popisný charakter – Pojem ‚vlastnost‘ – Název barvy – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“

Ve věci T-423/18,

Fissler GmbH, se sídlem v Idar-Obersteinu (Německo), zastoupená G. Hasselblattem a K. Middelhoffem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému W. Schramekem a D. Walickou, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. března 2018 (věc R 1326/2017-5), týkajícímu se přihlášky slovního označení vita jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, M. Kančeva (zpravodajka) a G. De Baere, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 6. července 2018,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 24. září 2018,

s přihlédnutím k novému přidělení věci novému soudci zpravodaji zasedajícímu v osmém senátu,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 27. září 2016 podala žalobkyně, společnost Fissler GmbH, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), v platném znění [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován pod číslem 15857188, je slovní označení vita.
- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 7, 11 a 21 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 7: „Elektrické kuchyňské roboty; náhradní díly a příslušenství k výše uvedeným výrobkům“;
 - třída 11: „Elektrické tlakové [samovařicí] hrnce; náhradní díly a příslušenství k výše uvedeným výrobkům“;
 - třída 21: „Potřeby a nádoby pro domácnost nebo kuchyňské potřeby a nádoby; sady hrnců; tlakové hrnce (autoklávy) na vaření, ne elektrické; náhradní díly a příslušenství k výše uvedeným výrobkům“.
- 4 Rozhodnutím ze dne 28. dubna 2017 průzkumový referent přihlášku ochranné známky přihlášené pro dotčené výrobky zamítl z důvodu, že tato ochranná známka je popisná a postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001].
- 5 Dne 20. června 2017 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 (nyní články 66 až 71 nařízení 2017/1001).
- 6 Rozhodnutím ze dne 28. března 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) pátý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl. Zaprvé, pokud jde o relevantní veřejnost, měl odvolací senát za to, že dotčené výrobky jsou určeny především široké veřejnosti, ale také zčásti specializované veřejnosti, například kuchařům, a že úroveň pozornosti je průměrná až vysoká. Odvolací senát dodal, že vzhledem k tomu, že přihlášená ochranná známka je výrazem ze švédského jazyka, je třeba vycházet ze švédsky hovořící veřejnosti Evropské unie.
- 7 Zadruhé, pokud jde o popisný charakter přihlášené ochranné známky, odvolací senát nejprve uvedl, že označení vita je určitým tvarem a množným číslem slova „vit“, které ve švédštině znamená „bílý“. Dále měl odvolací senát za to, že pro uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 není určující, zda je bílá barva pro tyto výrobky obvyklá, ale stačí, že tyto výrobky mohou existovat v bílém barevném provedení a že označení tyto výrobky může popisovat. Odvolací senát poté, co zdůraznil, že bílá barva, aniž je nejběžnější, je přinejmenším dosti obvyklá pro „elektronické a nikoli elektronické“ [a sice elektrické a neelektrické] hrnce, jakož i pro jiné potřeby pro domácnost, měl za to, že to prokazuje, že si průměrný spotřebitel dotčené výrobky spojí s bílou barvou, a bude mít tedy za to, že přihlášená ochranná známka je popisná. Kromě toho odvolací senát uvedl, že některé kuchyňské potřeby a přístroje pro domácnost se často označují jako „bílé zboží“ v angličtině („white goods“) a ve švédštině („vitvaror“). Odvolací senát, který vycházel z výňatku z internetové stránky, která byla dostupná z internetové adresy <http://www.vitvara.n.nu/vad-ar-vitvaror>, z toho vyvodil, že některé dotčené výrobky, jako jsou elektrické kuchyňské roboty nebo elektrické tlakové hrnce, lze společně označit jako

„bílé zboží“. Odvolací senát upřesnil, že i když to není možné, neboť se jedná především o velké přístroje pro domácnost, jako jsou pračky a myčky nádobí, které se označují jako „bílé zboží“, jasně to prokazuje, že bílá barva je s přístroji pro domácnost spojována obecně. Odvolací senát z toho nakonec vyvodil, že přihlášená ochranná známka má čistě popisný charakter.

- 8 Zatřetí, pokud jde o to, že přihlášená ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost, měl odvolací senát za to, že relevantní veřejnost pochopí přihlášenou ochrannou známku jako jednoduché objektivní sdělení v tom smyslu, že dotčené výrobky jsou výrobky dostupnými v bílé barvě. Odvolací senát z toho vyvodil, že uvedená ochranná známka je čistě popisná, a proto nemá žádnou rozlišovací způsobilost. Podle jeho názoru každý výrobce kuchyňských robotů a sad hrnců může své výrobky vyrábět v bílém barevném provedení a tato ochranná známka tedy není způsobilá odlišit výrobky žalobkyně od výrobků jiných podniků. Odvolací senát kromě toho odmítl, že žalobkyně uplatnila jiné zapsané ochranné známky, které jsou složeny pouze z barev.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 9 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí,
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.
- 10 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 11 Žalobkyně na podporu žaloby uplatňuje dva důvody, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 a z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení. Tvrdí v podstatě to, že přihlášená ochranná známka nemá pro dotčené výrobky popisný charakter, přičemž pro tyto výrobky má požadovanou rozlišovací způsobilost.

Úvodní poznámka k vymezení relevantní veřejnosti

- 12 Úvodem je třeba vymezit relevantní veřejnost pro posouzení obou těchto absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu.
- 13 V bodech 13 až 15 napadeného rozhodnutí měl odvolací senát za to, že průměrným spotřebitelem dotčených výrobků je zaprvé „obecný spotřebitel“, a sice široká veřejnost, ale rovněž zčásti specializovaná veřejnost, například kuchaři, a že úroveň pozornosti je tedy průměrná až vysoká. Odvolací senát však dodal, že z judikatury v oblasti relativních důvodů pro zamítnutí zápisu vyplývá, že pokud se výrobky a služby týkají jak průměrných spotřebitelů, tak specializované veřejnosti, musí být zohledněna veřejnost s nejnižší úrovní pozornosti a že v projednávané věci je třeba vycházet z úrovně pozornosti široké veřejnosti. Odvolací senát konečně upřesnil, že i když by označení bylo určeno specializované veřejnosti, která má zvýšenou úroveň pozornosti, neznamenalo by to, že získá rozlišovací způsobilost, neboť označení, jehož popisný význam průměrný spotřebitel nepochopí, může okamžitě pochopit specializovaná veřejnost [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. října 2011, Chestnut Medical Technologies v. OHIM (PIPELINE), T-87/10, nezveřejněný, EU:T:2011:582, body 27 a 28].

- 14 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že skutečnost, že relevantní veřejnost je specializovaná, nemůže mít určující vliv na právní kritéria použitá k posouzení rozlišovací způsobilosti označení. Ačkoli je pravda, že úroveň pozornosti relevantní specializované veřejnosti je z podstaty věci vyšší než úroveň pozornosti průměrného spotřebitele, nevyplývá z toho nezbytně, že nižší rozlišovací způsobilost označení je dostatečná, je-li relevantní veřejnost specializovaná. Zásada vyplývající z ustálené judikatury, podle níž za účelem posouzení, zda ochranná známka rozlišovací způsobilost postrádá či nikoli, je třeba zohlednit celkový dojem, který vyvolává, by totiž mohla být zpochybněna, pokud by minimální požadovaná úroveň rozlišovací způsobilosti označení obecně závisela na stupni specializace relevantní veřejnosti (viz rozsudek ze dne 12. července 2012, *Smart Technologies v. OHIM*, C-311/11 P, EU:C:2012:460, body 48 až 50 a citovaná judikatura). Totéž platí pro posouzení popisného charakteru označení.
- 15 V projednávané věci tedy odvolací senát právem vycházel z toho, jak přihlášenou ochrannou známku vnímá široká veřejnost, a neuznal zvláštní dopad toho, jak ji vnímá specializovaná veřejnost, například kuchaři.
- 16 Kromě toho odvolací senát v bodě 16 napadeného rozhodnutí uvedl, že v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001 se do rejstříku nezapiše označení, i když důvod k zamítnutí zápisu existuje jen v části Unie. Měl za to, že vzhledem k tomu, že přihlášená ochranná známka je výrazem pocházejícím ze švédského jazyka, je posouzení jeho způsobilosti k ochraně třeba založit předně na švédsky hovořící veřejnosti Unie.
- 17 V tomto ohledu, ač nebylo v této fázi učiněno vyjádření k otázce, zda je přihlášená ochranná známka skutečně vnímána jako švédský výraz, stačí uvést, že absolutní důvody pro zamítnutí zápisu uplatněné průzkumovým referentem a odvolacím senátem se týkají švédského jazyka, takže veřejností relevantní pro jejich posouzení je švédsky hovořící veřejnost Unie, tedy švédský nebo finský spotřebitel [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2014, *Pågen Trademark v. OHIM (giffjar)*, T-520/12, nezveřejněný, EU:T:2014:620, body 19 a 20].

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001

- 18 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně zaprvé uvádí, že jestliže je přihlášená ochranná známka použita izolovaně, nevykazuje žádný výslovně popisný obsah, a jeví se tedy jako nepravděpodobné, že by švédští spotřebitele slovo „vita“ skutečně pochopili ve smyslu „bílý“. Žalobkyně EUIPO vytýká, že dostatečně nezohlednil skutečnost, že se přihlášená ochranná známka týká nikoli přídavného jména „vit“ („bílý“) v základní podobě, která je uvedena ve slovnících, ale výrazu „vita“ posuzovaného izolovaně. Ve švédštině se přitom tento výraz nikdy nepoužívá izolovaně, ale je vždy spojen s následně uvedeným podstatným jménem, ke kterému se vztahuje. Pokud jde o slovo „vita“ použité izolovaně, EUIPO podle ní neprokázal existenci prvořadého obsahu, pokud jde o některé vlastnosti dotčených výrobků, a v tomto smyslu nepředložil žádný důkaz. Švédský spotřebitel tedy slovo „vita“, je-li použito izolovaně, nerozpozná bez dalšího, a nebude proto spojeno přímo s výrazem „bílý“ nebo „bílá“. Žalobkyně kromě toho uvádí, že význam výrazu „vita“ není jasný a vyžaduje výklad, neboť se toto slovo může vztahovat k různým okolnostem a mít v několika jazycích různé významy, zejména „život“ nebo „způsob života“ v latině i v italštině.
- 19 Zadruhé žalobkyně uvádí, že i když se vychází ze švédského spotřebitele a ze zásady, že výraz „vita“ je spojen s označením barvy, je nesprávné, že označení „bílý“ barvy má pro dotčené výrobky čistě popisný význam, neboť z hlediska relevantní veřejnosti neexistuje žádná dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi výrazem „vita“ a dotčenými výrobky. To podle ní platí zejména pro tlakové samovařicí hrnce a hrnce, které jsou téměř výhradně vyráběny z nerezové oceli stříbrné barvy a pro něž se „bílá“ barva zpravidla nepoužívá. Kromě toho nelze mít ani za to, že dotčené výrobky jsou „bílým zbožím“, což je výraz, do něhož spadají takové přístroje pro domácnost, jako jsou ledničky, mrazáky, myčky nádobí či sušičky, ale který se nepoužívá pro tlakové samovařicí hrnce, hrnce, pánve nebo kuchyňské misky

a mísy, atd. Relevantní veřejnost si tedy posledně uvedené výrobky spojí s výrobky z nerezové oceli stříbrné barvy, přičemž názvy barvy nehrají žádnou roli. Vzhledem k tomu, že v oblasti dotčených výrobků názvy barvy nehrají žádnou roli a že relevantní veřejnost s přístroji na vaření nespojuje zvláštní barvy, ani jakýkoli název barvy nebude vnímán jako vlastnost těchto výrobků. Podle ní je tedy irelevantní, že dotčené výrobky mohou existovat rovněž v bílém barevném provedení, neboť určujícím kritériem je spíše to, zda označení může být používáno za tímto účelem, a zda v rámci vnímání relevantní veřejnosti může být chápáno jako údaj popisující vlastnost těchto výrobků.

- 20 Žalobkyně uvádí, že průměrný švédský spotřebitel nedojde bezprostředně a bez dalšího přemýšlení k závěru, že výraz „vita“ se týká kuchyňské potřeby bílé barvy. Tento spotřebitel bude muset naopak přemýšlet v několika etapách, aby na základě označení barvy jako takové dospěl k závěru o barevném provedení výrobku. Navíc se podle ní pro uvedeného spotřebitele nejeví jasně, který prvek výrobku se má vztahovat na označení barvy, jelikož hrnce, pánve, kuchyňské roboty nebo kuchyňské mísky a mísy se obvykle skládají z několika prvků, nebo přinejmenším z jedné vnitřní a jedné vnější části. Tento spotřebitel tedy nevyvodí bez dalšího přemýšlení pouze na základě uvedení barvy, zda dotčené výrobky obsahují prvky bílé barvy, zda mají jen bílou barvu nebo zda má například bílou barvu jen vnitřní část.
- 21 Zatřetí žalobkyně uvádí, že Tribunál a EUIPO opakovaně konstatovaly, že výraz „vita“ nemá pro dotčené výrobky popisný význam, a že má tedy průměrnou rozlišovací způsobilost, přičemž nemá přímou spojitost nebo vztah s těmito výrobky i přes povahu náznaku na vitalitu a životaschopnost ve slově „vita“ [viz rozsudek ze dne 14. ledna 2016, *The Cookware Company v. OHIM – Fissler (VITA+VERDE)*, T-535/14, nezveřejněný, EU:T:2016:2, bod 40 a citovaná judikatura].
- 22 Žalobkyně dospěla k závěru, že výraz „vita“ použitý izolovaně nemá pro švédské spotřebitele význam „bílý“ a kromě toho vzhledem k jeho mnohočetným smyslům a nezbytnosti jej vyložit neobsahuje žádný prvořadý popisný obsah, který se vztahuje k vlastnosti, která je pro veřejnost podstatná a vztahuje se k výrobkům, pro které byl zápis požadován. Dodává, že pouhá skutečnost, že abstraktně může prvek představovat označení vlastnosti, nemůže stačit k odůvodnění požadavku na disponibilitu ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001.
- 23 EUIPO zpochybňuje argumenty žalobkyně a považuje první žalobní důvod za „irelevantní“. Uvádí, že k přezkumu označení musí docházet konkrétně s ohledem na dotčené výrobky a že spotřebitelé se s ochrannou známkou Evropské unie setkávají v přímé spojitosti s výrobky, na kterých je umístěna, například při nákupu nebo v reklamě. Podle EUIPO není přesvědčivé tvrzení žalobkyně, podle něhož je několik etap přemýšlení nezbytných k tomu, aby byl přihlášenému označení přiznán rozumný význam, a vzhledem k tomu, že výrobky jsou bílé, je rovněž neopodstatněné její tvrzení, že švédsky hovořící spotřebitelé v označení snadno nerozpoznají vlastnosti výrobků.
- 24 EUIPO uvádí, že slovo „vita“, které se používá jako přídavné jméno ve švédském jazyce, odpovídá slovu „weiße“ v německém jazyce či výrazu „blanche“ [„bílá“] ve francouzském jazyce a že švédsky hovořící veřejnost nepotřebuje žádný překlad. Dodává, že skutečnost, že je slovo „vita“ používáno rovněž v jiných jazycích, nemění nic na pochopení rodilých mluvčích švédštiny. Ačkoli EUIPO připouští, že slovo „vita“ není zpravidla používáno izolovaně, zdůrazňuje, že v rámci konkrétního přezkumu souvisejícího s výrobky není nezbytné, aby bylo označení výrazem „bílých elektrických kuchyňských robotů“ a že relevantní veřejnost výrobky mentálně vnímá a připojuje. Uvádí, že relevantní švédsky hovořící veřejnost ví, že barva může znamenat vlastnost v souvislosti s výrobky, a vnímat informační sdělení, že jde o bílé zboží, a nikoli o výrobky jiné barvy, například šedé ocelové barvy.
- 25 EUIPO má za to, že není povinen prokázat, že přihlášená ochranná známka může označovat vlastnost výrobků, neboť čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 se netýká aktuálního používání označení. I když nezpochybňuje, že existuje mnoho hrnců a jiných výrobků souvisejících s kuchyní a vařením, které jsou z oceli, uvádí, že pro dotčené výrobky se používají i jiné barvy, například bílá barva, takže bílý tlakový samovařící hrnec není neobvyklý nebo překvapivý. EUIPO dodává, že i kdyby se bílá barva užívala pro přístroje pro domácnost jen zřídka, nezpochybňovalo by to skutečnost, že se může jednat

o hlavní vlastnost těchto výrobků. Tvrdí, že barva může být prvořadým kritériem nákupu, případně že je třeba mít za to, že jde o základní vlastnost, a že nic nebrání tomu, aby byly uvedené výrobky celé v bílém provedení nebo převážně v bílém provedení.

- 26 EUIPO uvádí, že není nezbytné, aby vlastnost byla hlavním prvkem nebo kritériem nákupu a že se podle judikatury důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 uplatní bez ohledu na to, zda označení popisuje podstatnou či podružnou vlastnost, případně „jakoukoli vlastnost“ označených výrobků. Dodává, že zápis označení musí být zamítnut, jestliže alespoň v jednom ze svých možných významů označuje vlastnost dotčených výrobků. Tak je tomu přitom podle EUIPO v projednávaném případě, neboť přihlášená ochranná známka nemusí být vykládána a nevyvolává komplexní proces přemýšlení, jelikož je slovo „vita“ používáno ve švédském jazyce jakožto přídavné jméno pro podobu „bílé barvy“. EUIPO „tedy nemůže pochopit“, proč by byl takový proces přemýšlení vyvolán při vnímání uvedeného slova, jehož sdělení je jednoduché a zůstává informativní, přičemž není neurčité či vágní. Konečně, věci týkající se starších zápisů nejsou srovnatelné a v projednávané věci nemají závazný účinek.
- 27 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 se do rejstříku nezapíší ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností. Podle odst. 2 téhož článku se odstavec 1 použije, i když důvody k zamítnutí zápisu existují jen v části Evropské unie.
- 28 Podle ustálené judikatury platí, že k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz stanovený v tomto ustanovení, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotyčné veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis uvedených výrobků nebo služeb nebo některé z jejich vlastností [rozsudky ze dne 22. června 2005, *Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB)*, T-19/04, EU:T:2005:247, bod 25; ze dne 12. května 2016, *Chung-Yuan Chang v. EUIPO – BSH Hausgeräte (AROMA)*, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 23, a ze dne 25. října 2018, *Devin v. EUIPO – Haskovo (DEVIN)*, T-122/17, EU:T:2018:719, bod 18].
- 29 Popisný charakter musí být tedy posuzován jednak vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které byl zápis požadován, a jednak vzhledem k jejich vnímání relevantní veřejností, kterou tvoří spotřebitel těchto výrobků nebo služeb [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. února 2002, *Ellos v. OHIM (ELLOS)*, T-219/00, EU:T:2002:44, bod 29; ze dne 12. května 2016, *AROMA*, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 24, a ze dne 17. ledna 2019, *Ecolab USA v. EUIPO (SOLIDPOWER)*, T-40/18, nezveřejněný, EU:T:2019:18, bod 25].
- 30 Kromě toho zápis slovního označení musí být na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 zamítnut, jestliže alespoň v jednom ze svých možných významů označuje vlastnost dotyčných výrobků nebo služeb (rozsudky ze dne 23. října 2003, *OHIM v. Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 32, a ze dne 12. května 2016, *AROMA*, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 29).
- 31 Konečně obecný zájem, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, spočívá v zajištění, že označení popisující jednu či několik vlastností výrobků nebo služeb, pro něž je zápis jakožto ochranná známka požadován, mohou být volně užívána všemi hospodářskými subjekty, které takové výrobky nebo služby nabízejí (rozsudek ze dne 10. března 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 37). Toto ustanovení zabraňuje tomu, aby tato označení nebo údaje byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky (rozsudek ze dne 23. října 2003, *OHIM v. Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31) a aby si určitý podnik monopolizoval užívání popisného výrazu ke škodě jiných podniků, včetně jeho konkurentů, přičemž by tak byl rozsah jejich slovníku disponibilního pro popis vlastních výrobků omezený [rozsudky ze dne

16. října 2014, Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, bod 18; ze dne 7. prosince 2017, Colgate-Palmolive v. EUIPO (360°), T-332/16, nezveřejněný, EU:T:2017:876, bod 17, a ze dne 25. října 2018, DEVIN, T-122/17, EU:T:2018:719, bod 19].

- 32 K prvnímu žalobnímu důvodu žalobkyně, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, je třeba se vyjádřit ve světle těchto zásad. Za tímto účelem je třeba přezkoumat postupně význam výrazu „vita“ ve švédštině a spojitost mezi tímto významem a dotčenými výrobky.

K významu výrazu „vita“ ve švédštině

- 33 Žalobkyně uvádí, že švédský spotřebitel výraz „vita“ použitý izolovaně nerozpozná bez dalšího, a nespojí jej tedy přímo se smyslem „bílý“. Kromě toho uvádí, že uvedený výraz může mít různé významy v několika jazycích, zejména „život“ nebo „způsob života“ v latině i v italštině.
- 34 V bodě 20 napadeného rozhodnutí měl odvolací senát za to, že výraz „vita“ je určitým tvarem a množným číslem švédského slova „vit“, které znamená „bílý“.
- 35 V tomto ohledu ačkoli je pravda, že výraz „vita“ není totožný s neurčitým obecným tvarem slova „vit“, které je uvedeno ve švédských slovnících, je třeba mít za to, že to nic nemění na tom, že jej švédsky hovořící spotřebitel bez dalšího rozpozná ve smyslu přídavného jména „bílý“ v množném čísle a jako určitý tvar v jednotném čísle, i když je použit izolovaným způsobem. Pouhá skutečnost, že vedle tohoto výrazu není uvedeno podstatné jméno, nemůže zabránit takovému rozpoznání uvedeným spotřebitelem, pokud jde o tak běžné přídavné jméno, jako je přídavné jméno znamenající „bílý(bílí, bílé, bílá)“.
- 36 Kromě toho, i když je pravda, že výraz „vita“ může mít různé významy v několika jazycích, zejména „život“ nebo „způsob života“ v latině i v italštině, nic to nemění na tom, že je taková skutečnost v projednávané věci irelevantní, jelikož význam „bílý(bílí, bílé, bílá)“ ve švédštině představuje „alespoň jeden z jeho možných významů“ v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 30 výše.
- 37 Argumenty žalobkyně směřující ke zpochybnění významu výrazu „vita“, jak jej prokázal odvolací senát, pro relevantní švédsky hovořící veřejnost je tedy třeba odmítnout.
- 38 Kromě toho judikatura týkající se neexistence popisného charakteru výrazu „vita“ citovaná žalobkyní (viz bod 21 výše) v projednávané věci postrádá relevanci, neboť se týká vnímání uvedeného výrazu italskou, španělskou, francouzskou, německou, portugalskou a rumunskou veřejností, zatímco v projednávané věci vyvstává otázka významu, který má tento výraz pro švédskou a finskou veřejnost.

Ke spojitosti mezi významem výrazu „vita“ ve švédštině a dotčenými výrobky

- 39 Žalobkyně tvrdí, že z hlediska relevantní veřejnosti neexistuje žádná dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi výrazem „vita“ ve švédštině a dotčenými výrobky. Podle ní se bílá barva obvykle nepoužívá pro tyto výrobky, které jsou téměř výhradně vyráběny z nerezové oceli stříbrné barvy. Kromě toho nelze mít za to, že uvedené výrobky jsou „bílým zbožím“, a sice elektrickými přístroji pro domácnost.
- 40 Odvolací senát v bodech 21 až 23 napadeného rozhodnutí popisný charakter přihlášené ochranné známky založil v podstatě na dvou důvodech. Zaprvé jsou dotčené výrobky dostupné v bílé barvě, což je poměrně obvyklá barva, ač není nejběžnější. Zadruhé tyto výrobky jsou často nazývány jako „vitvaror“ („bílé zboží“) ve švédštině.

- 41 Zprvé, pokud jde o to, že se pro výrobu dotčených výrobků více či méně běžně používá bílá barva, je třeba na úvod přezkoumat, zda lze takové užívání kvalifikovat jako „vlastnost“ těchto výrobků ve smyslu judikatury.
- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že tím, že unijní normotvůrce v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 použil výrazy „druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“, uvedl, že je třeba mít za to, že všechny tyto výrazy odpovídají vlastnostem výrobků nebo služeb, a také upřesnil, že tento seznam není taxativní, přičemž mohou být rovněž zohledněny jiné vlastnosti výrobků či služeb (rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 49; ze dne 10. července 2014, BSH v. OHIM, C-126/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2065, bod 20, a ze dne 17. ledna 2019, SOLIDPOWER, T-40/18, nezveřejněný, EU:T:2019:18, bod 22).
- 43 Volba výrazu „vlastnost“, kterou učinil unijní normotvůrce, zdůrazňuje skutečnost, že označeními, kterých se týká čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, jsou pouze ta, jež slouží k označení vlastnosti výrobků nebo služeb, pro něž je zápis požadován, kterou zúčastněné kruhy snadno rozpoznají. Zápis označení tak lze na základě tohoto ustanovení zamítnout pouze v případě, že lze důvodně předpokládat, že jej zúčastněné kruhy skutečně rozpoznají jako popis jedné z uvedených vlastností [viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 50 a citovaná judikatura, a ze dne 10. července 2014, BSH v. OHIM, C-126/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2065, body 21 a 22 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 11. října 2018, M&T Emporia Ilektrikon-Ilektronikon Eidon v. EUIPO (flu.), T-120/17, nezveřejněný, EU:T:2018:672, bod 24; ze dne 12. prosince 2018, Bischoff v. EUIPO – Miroglio Fashion (CARACTÈRE), T-743/17, nezveřejněný, EU:T:2018:911, bod 25, a ze dne 17. ledna 2019, SOLIDPOWER, T-40/18, nezveřejněný, EU:T:2019:18, bod 23].
- 44 Navíc je bezvýznamné, že je taková vlastnost z obchodního hlediska podstatná či podružná (rozsudek ze dne 16. října 2014, GRAPHENE, T-458/13, EU:T:2014:891, bod 20; rovněž obdobně viz rozsudek ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 102), přičemž vlastnost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001 nicméně musí být „objektivním znakem, který by byl povaze tohoto výrobku“ nebo služby „vlastní“ (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, bod 44), jakož i „inherentní a trvalá“ pro tento výrobek nebo tuto službu [rozsudky ze dne 23. října 2015, Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung v. OHIM (Cottonfeel), T-822/14, nezveřejněný, EU:T:2015:797, bod 32; ze dne 5. července 2016, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN), T-167/15, nezveřejněný, EU:T:2016:391, bod 30, a ze dne 11. října 2018, fluo., T-120/17, nezveřejněný, EU:T:2018:672, bod 40].
- 45 V projednávané věci je nutno konstatovat, že bílá barva nepředstavuje vlastnost „inherentní“ a „vlastní povaze“ dotčených výrobků (jako jsou kuchyňské roboty, elektrické hrnce a potřeby pro domácnost), ale představuje aspekt čistě vedlejší a nahodilý, který může mít případně pouze jejich část, a v každém případě nevykazuje žádnou přímou a bezprostřední spojitost s jejich povahou. Takové výrobky jsou totiž dostupné v celé řadě barev, mezi nimiž figuruje bez jakékoli přednosti bílá barva. Odvolací senát to sám uznává, neboť na internetové stránce, kterou zmiňuje v bodě 23 napadeného rozhodnutí, je uvedeno, že „v současné době potřeby [pro domácnost] existují ve všech barevných provedeních“.
- 46 Pouhá skutečnost, že dotčené výrobky jsou dostupné v bílé barvě, více či méně obvyklé a mezi jinými barvami, zpochybněna není, ale jeví se jako irelevantní, jelikož není ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 43 výše „důvodné“ předpokládat, že pouze v důsledku této skutečnosti relevantní veřejnost bílou barvu skutečně rozpozná jako popis vlastnosti, která je inherentní a vlastní povaze těchto výrobků.
- 47 Žalobkyně tedy správně uvádí, že je irelevantní, že dotčené výrobky mohou existovat rovněž v provedení v bílé barvě, neboť určujícím kritériem je spíše to, zda ve vnímání relevantní veřejnosti může být označení chápáno jako označení popisující vlastnost těchto výrobků.

- 48 V projednávané věci tomu tak přitom není, neboť relevantní švédsky hovořící veřejnost nemůže výraz „vita“, který je vnímán tak, že znamená „bílý(bílí, bílé, bílá)“, chápat jako označení popisující vlastnost, která je inherentní a vlastní povaze dotčených výrobků.
- 49 Navíc je třeba projednávaný případ odlišit od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 9. prosince 2008, Colgate-Palmolive v. OHIM – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE) (T-136/07, nezveřejněný, EU:T:2008:553, body 42 a 43), v němž Tribunál uvedl, že výrazy „visible“ a „white“ umožňují dotčené veřejnosti okamžitě a bez dalšího přemýšlení odhalit popis základní vlastnosti dotčených výrobků, a sice „zubních past a ústních vod“, v tom smyslu, že jejich používání činí viditelnou bílou barvu zubů. V této věci „viditelná bělost“ popisovala vlastnost, která je inherentní a vlastní povaze dotčených výrobků, a sice cíl jejich používání či účelu. Projednávaný případ je třeba odlišit rovněž od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 7. července 2011, Cree v. OHIM (TRUEWHITE) (T-208/10, nezveřejněný, EU:T:2011:340, bod 23), v němž Tribunál uvedl, že je možné mít za to, že výraz „truewhite“ jako celek odkazuje na skutečnou bělost, a pokud je tato ochranná známka použita na světelných diodách (LED), pouze popisuje základní vlastnost uvedených výrobků, a sice jejich schopnost reprodukovat světlo takové bělosti, že je možné mít za to, že jde o světlo obdobné přirozenému světlu. V této věci „skutečná bělost“, tedy srovnatelná s bělostí přirozeného světla, rovněž popisovala vlastnost, která je inherentní a vlastní povaze dotčených výrobků, a sice jejich jakost.
- 50 Zadruhé, pokud jde o běžné označení „vitvaror“ ve švédštině, které EUIPO zmiňuje k označení dotčených výrobků, je třeba bez dalšího zdůraznit, že spojitost mezi výrazem „vita“ [znamenajícím „bílý(bílí, bílé, bílá)] a výrazem „vitvaror“ [znamenajícím „bílé zboží“] je pouze nepřímá a vyžaduje od relevantní veřejnosti výkladové úsilí a úsilí spočívající v přemýšlení.
- 51 Kromě toho je nutno konstatovat, že běžné označení „vitvaror“ ve švédštině se používá výhradně pro „velké elektrické spotřebiče pro domácnost“ (jako jsou ledničky, sporáky, myčky nádobí, pračky, sušičky, atd.), a nikoli pro „malé elektrické spotřebiče pro domácnost“ (jako jsou kuchyňské roboty, elektrické hrnce, kávovary, topinkovače, atd.), mezi nimiž existuje obecně známý rozdíl, pokud jde o velikost a přenositelnost.
- 52 Sám odvolací senát toto konstatování a tento obecně známý rozdíl přijímá, když v bodě 23 napadeného rozhodnutí uznává, že „jako bílé zboží jsou označovány především velké přístroje pro domácnost, jako jsou například pračky a myčky nádobí“. Odvolací senát však neprávem dodává, že to prokazuje, že se bílá barva obecně spojuje s potřebami pro domácnost, neboť se může jednat nanejvýš o nepřímé spojení, a nikoli o přímou a konkrétní spojitost v mysli relevantní veřejnosti.
- 53 Přejít, který odvolací senát provedl zaprvé od přídavného jména „bílý(bílí, bílé, bílá)“ k „bílému zboží“ a zadruhé od „velkých elektrických spotřebičů pro domácnost“ k „malým elektrickým spotřebičům pro domácnost“ nebo k potřebám pro vaření a kuchyň, tak prokazuje jen dvakrát nepřímou spojitost, přičemž se předpokládá přemýšlení v několika etapách, a nikoli přímou a bezprostřední spojitost v mysli relevantní veřejnosti.
- 54 Připomenutí dotčených výrobků nebo některé z jejich vlastností, které výraz „vita“ může obsahovat pro relevantní veřejnost v důsledku spojení zaprvé se švédským výrazem „vitvaror“ nebo „velkým elektrickým spotřebičem pro domácnost“ a dále zadruhé s „malým elektrickým spotřebičem pro domácnost“, je nanejvýš dvakrát nepřímé a neumožňuje uvedené veřejnosti, aby bezprostředně a bez dalšího přemýšlení vnímala popis dotčených výrobků nebo některé z jejich vlastností. Taková spojitost zůstává „příliš vágní a neurčitá“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2002, ELLOS, T-219/00, EU:T:2002:44, body 43 a 44) ke způsobení toho, aby bylo označení „vita“ popisné.
- 55 Navíc je třeba projednávaný případ odlišit od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 16. března 2006, Telefon & Buch v. OHIM – Herold Business Data (WEISSE SEITEN) (T-322/03, EU:T:2006:87, body 95 až 99), v němž Tribunál uvedl, že slovní spojení „weiße Seiten“ (znamenající „bílé stránky“) se v německém jazyce stalo synonymem „telefonního seznamu osob“, a může být tedy považováno za

popisné pro výrobky, pro které je považováno za obvyklý název, jakožto synonymum takového seznamu, a nikoli z důvodu bílé barvy stránek tohoto seznamu. V této věci představovala obvyklý název samotná zpochybněná ochranná známka, na rozdíl od výrazu „vita“ chápaného jako výraz „vitvaror“, a označovala přímo dotčené výrobky, a nikoli jinou kategorii výrobků, jako je v projednávané věci „malý elektrický spotřebič pro domácnost“ v porovnání s „velkým elektrickým spotřebičem pro domácnost“.

- 56 Žádný z obou důvodů uplatněných odvolacím senátem (viz bod 40 výše) tedy nestačí k tomu, aby ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 28 výše prokázal existenci dostatečně přímé a konkrétní spojitosti mezi výrazem „vita“ ve švédštině a dotčenými výrobky. Odvolací senát neprokázal, že relevantní veřejnost, jestliže se setká s přihlášenou ochrannou známkou, ji bezprostředně a bez dalšího přemýšlení bude vnímat jako popis uvedených výrobků nebo některé z jejich vlastností, které jsou inherentní a vlastní jejich povaze.
- 57 Výraz „vita“ tedy nepopisuje vlastnost dotčených výrobků, a tudíž se na něj nevztahuje důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001.
- 58 Z toho vyplývá, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001, když neprávem dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka vykazuje dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky, takže má s ohledem na ně popisný charakter.
- 59 Prvnímu žalobnímu důvodu je tedy třeba vyhovět.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001

- 60 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k tomu, že relevantní veřejnost v přihlášené ochranné známce nebude vnímat čistě popisný obsah související s dotčenými výrobky a že tato ochranná známka v plném rozsahu plní funkci označení původu, není namístě ji odepřít jakoukoli rozlišovací způsobilost ani uplatňovat absolutní důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001. Konkrétně uvádí, že není ohrožen cíl uvedeného článku, spočívající v ochraně veřejnosti proti monopolizacím, neboť ostatní subjekty na trhu neuzívají výraz „vita“ v konkrétně požadované podobě.
- 61 Žalobkyně dodává, že ve prospěch rozlišovací způsobilosti označení barev, za předpokladu, že výraz „vita“ je vnímán v tomto smyslu, svědčí kromě toho velký počet zápisů ochranných známek Unie, v nichž se požaduje ochrana názvů barev. To podle ní prokazuje, že název barvy může být z hlediska relevantních spotřebitelů vnímán jako označení původu, i když výrobek, na který se vztahuje ochranná známka, má barvu odpovídající uvedenému názvu barvy (jako ochranné známky Evropské unie BLUE č. 3115136 pro „holící strojky“, WHITE č. 3757663 pro „šicí stroje“, ORANGE č. 1078989 pro „kuchyňské přístroje a potřeby nebo přístroje a potřeby pro použití v domácnosti“ a PURPLE č. 12131314 pro „cukrářské výrobky“).
- 62 Žalobkyně z toho vyvozuje, že ani přihlášená ochranná známka nepostrádá požadovanou rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 pro dotčené výrobky.
- 63 EUIPO argumenty žalobkyně zpochybňuje a má za to, že je druhý žalobní důvod „irelevantní“. Uvádí, že přihlášená ochranná známka označuje barvu výrobků a má se za to, že je informativním odkazem na barvu dotčených výrobků, takže nemá funkci původu a rozlišovací způsobilost. Dodává, že v projednávané věci není relevantní skutečnost, že v rozhodnutích, která se jasně netýkala švédského jazyka a švédsky hovořící veřejnosti, byla prvku „vita“ ve složených slovech přiznána rozlišovací způsobilost.

- 64 V tomto ohledu je nutno připomenout, že každý z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 nařízení 2017/1001 je na ostatních důvodech nezávislý a vyžaduje samostatný přezkum, i když se příslušné oblasti jejich působnosti zcela jistě překrývají. Kromě toho je třeba uvedené důvody pro zamítnutí zápisu vykládat ve světle obecného zájmu, na němž každý z těchto důvodů stojí (obdobně viz rozsudky ze dne 8. dubna 2003, Linde a další, C-53/01 až C-55/01, EU:C:2003:206, body 67 a 71; ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, body 68 a 69; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 16. září 2004, SAT.1 v. OHIM, C-329/02 P, EU:C:2004:532, bod 25 a citovaná judikatura).
- 65 Z toho vyplývá, že skutečnost, že se na ochrannou známku nevztahuje některý z těchto absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, neumožňuje dospět k závěru, že se na ni nemůže vztahovat jiný důvod. Nelze tedy dospět konkrétně k závěru, že ochranná známka nepostrádá rozlišovací způsobilost s ohledem na určité výrobky nebo služby pouze z důvodu, že je nepopisuje (obdobně viz rozsudky ze dne 8. dubna 2003, Linde a další, C-53/01 až C-55/01, EU:C:2003:206, bod 68, a ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, body 70 a 71).
- 66 Obecný zájem, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001, se totiž týká ochrany spotřebitele, když mu umožňuje rozlišit bez možnosti záměny původ výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka, v souladu s její základní funkcí označení původu, zatímco obecný zájem, na němž stojí pravidlo uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. c), se soustředí na ochranu konkurentů proti jakémukoli nebezpečí, že si jediný subjekt monopolizuje údaje popisující vlastnosti takových výrobků nebo služeb (viz bod 31 výše).
- 67 Ochranná známka, která nemá popisný charakter, jako je tomu v projednávané věci, proto ještě nemá rozlišovací způsobilost. V takovém případě je třeba ještě přezkoumat, zda inherentně nepostrádá rozlišovací způsobilost, to znamená ověřit, zda je způsobilá splnit základní funkci ochranné známky, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku či služby, na které se ochranná známka vztahuje, tím, že tomuto spotřebiteli nebo konečnému uživateli umožňuje odlišit bez možnosti záměny tento výrobek či službu od výrobků či služeb jiného původu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. února 2015, nMetric v. OHIM (SMARTER SCHEDULING), T-499/13, nezveřejněný, EU:T:2015:74, bod 22 a citovaná judikatura, a ze dne 12. května 2016, AROMA, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 57].
- 68 Podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 se do rejstříku nezapíší ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost. Podle ustálené judikatury jsou ochrannými známkami, na které se vztahuje toto ustanovení, ty, u nichž se má za to, že nemohou plnit základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ dotčeného výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [viz rozsudek ze dne 12. května 2016, AROMA, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 58 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 14. prosince 2017, GeoClimaDesign v. EUIPO – GEO (GEO), T-280/16, nezveřejněný, EU:T:2017:913, bod 56, a ze dne 12. prosince 2018, CARACTÈRE, T-743/17, nezveřejněný, EU:T:2018:911, bod 49].
- 69 Tato rozlišovací způsobilost musí být posuzována jednak vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, a jednak vzhledem k jejich vnímání relevantní veřejností, kterou tvoří spotřebitel těchto výrobků nebo služeb (viz rozsudek ze dne 21. ledna 2010, Audi v. OHIM, C-398/08 P, EU:C:2010:29, bod 34 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 12. května 2016, AROMA, T-749/14, nezveřejněný, EU:T:2016:286, bod 59; ze dne 14. prosince 2017, GEO, T-280/16, nezveřejněný, EU:T:2017:913, bod 57, a ze dne 12. prosince 2018, CARACTÈRE, T-743/17, nezveřejněný, EU:T:2018:911, bod 50).

- 70 V projednávaném případě měl odvolací senát v bodě 29 napadeného rozhodnutí za to, že relevantní veřejnost pochopí přihlášenou ochrannou známku jako jednoduché objektivní sdělení v tom smyslu, že dotčené výrobky jsou výrobky dostupnými v bílém barevném provedení. Odvolací senát z toho vyvodil, že uvedená ochranná známka je čistě popisná, a nemá tedy žádnou rozlišovací způsobilost. Podle jeho názoru mohou všichni výrobci kuchyňských robotů a sad hrnců vyrábět své výrobky v bílé barvě, a tato ochranná známka tedy není způsobilá rozlišovat výrobky žalobkyně od výrobků jiných podniků.
- 71 V rámci analýzy prvního žalobního důvodu bylo přitom konstatováno, že bílá barva nepředstavuje vlastnost inherentní a vlastní povaze dotčených výrobků a že pouhá skutečnost, že jsou dotčené výrobky dostupné kromě jiných barev i v bílé barvě, se jeví jako irelevantní vzhledem k tomu, že není důvodné předpokládat, že pouze v důsledku této skutečnosti relevantní veřejnost bílou barvu skutečně rozpozná jako popis vlastnosti, která je inherentní a vlastní povaze těchto výrobků (viz body 45 až 47 výše).
- 72 Vzhledem k tomu, že odvolací senát neexistenci rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky vyvodil jakožto pouhý důsledek jejího údajného „čistě popisného“ charakteru, který nebyl prokázán, je tudíž nutno konstatovat, že toto vyvození vyplývá z nesprávného předpokladu, a jeví se tedy, že postrádá opodstatnění.
- 73 Navíc vzhledem k tomu, že odvolací senát vyvodil nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky z toho, že bude pochopena jako jednoduché objektivní sdělení, podle něhož jsou dotčené výrobky dostupné v bílé barvě, je třeba mít za to, že relevantní švédsky hovořící veřejnost v přihlášené ochranné známce nebude vnímat popis vlastnosti inherentní dotčeným výrobků a nebude ji moci spojit přímo s těmito výrobky. Naopak výraz „vita“ bude vyžadovat ze strany švédských a finských spotřebitelů určité výkladové úsilí. Tito spotřebitelé přihlášenou ochrannou známku nepochopí jako jednoduché objektivní sdělení, podle něhož jsou uvedené výrobky dostupné v bílé barvě, ale pochopí ji spíše jako označení původu. Je tomu tak tím spíše, že tato ochranná známka bude umístěna na výrobcích jakékoli barvy, a nikoli pouze bílé barvy.
- 74 Důvod pro zamítnutí uplatněný v projednávané věci tedy nemůže zabránit tomu, aby byla přihlášená ochranná známka způsobilá v mysli relevantní veřejnosti identifikovat obchodní původ dotčených výrobků a odlišit je od výrobků jiných podniků.
- 75 Z toho vyplývá, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001, když neprávem dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k dotčeným výrobkům na základě důvodu pro zamítnutí uplatněného v projednávané věci.
- 76 I druhému žalobnímu důvodu je tedy třeba vyhovět.
- 77 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba žalobě vyhovět v plném rozsahu, a tudíž napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

- 78 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 79 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. března 2018 (věc R 1326/2017-5) se zrušuje.**
- 2) **EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Collins

Kančeva

De Baere

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. května 2019.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Návrhová žádání účastníků řízení	3
Právní otázky	3
Úvodní poznámka k vymezení relevantní veřejnosti	3
K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 2017/1001	4
K významu výrazu „vita“ ve švédštině	7
Ke spojitosti mezi významem výrazu „vita“ ve švédštině a dotčenými výrobky	7
Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001	10
K nákladům řízení	12